

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1773/2016
16.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца мал. АА из села ..., чији је законски заступник отац ББ из села ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић-Брашић, адвокат из ..., против туженог Завода за заштиту споменика културе „Крагујевац“ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2085/15 од 25.05.2016. године, у седници одржаној 16.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2085/15 од 25.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 4252/13 од 24.04.2015. године делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу накнади нематеријалну штету за физичке болове у износу од 180.000,00 динара, за страх у износу од 160.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности у износу од 300.000,00 динара и за душевне болове због наружености у износу од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.04.2015. године до исплате, а преко досуђених износа са каматом, тужбени захтев је одбијен и тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 145.080,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2085/15 од 25.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, којим је тужбени захтев делимично усвојен, и ставу трећем, који се односи на трошкове поступка. Ставом другим изреке првостепена пресуда је преиначена у односу на камату, тако што је тужени обавезан да на досуђене износе накнаде нематеријалне штете плати законску затезну камату од 24.04.2015. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу чл. 404. ЗПП због потребе уједначења судске праксе. У име туженог ревизију је изјавио директор туженог, као законски заступник.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу чл. 410. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према чл. 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

У конкретном случају, ревизију је у име туженог изјавио законски заступник - директор ВВ, а не адвокат, па ревизија није дозвољена. У том смислу, без утицаја је на оцену дозвољености ревизије околност да је ревизија изјављена на основу чл. 404. ЗПП.

На основу чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић